

1.1 บทนำ

มีผู้นำไปใช้ในการผลิตอาหารเพื่อเลี้ยงพลเมืองของโลกนั้นเป็นสิ่งที่สำคัญ คงจะเห็นได้จากสภาพของการผลิตอาหารในภูมิภาคบางส่วนของโลก เช่น ในทวีปอาฟริกา และบางส่วนของทวีปเอเชีย ในการแก้ไขปัญหานี้ ไม่มีความพยายามในชั้นที่จะใช้วิทยาการแผนใหม่เข้ามาช่วยปัญหาในเรื่องของการผลิตทางการเกษตร แต่อย่างไรก็ตามการใช้วิทยาการแผนใหม่ก็มีไว้ระหว่างประสบความสำเร็จเสมอไป เป็นอย่างจากที่อุปสรรคทั่ว ๆ มากมา ดังนั้นในการนำการเปลี่ยนแปลงเหลือให้ เกษตรกรเปลี่ยนวิธีการทำ การเกษตรแบบดั้งเดิม มาเป็นการใช้ความรู้แผนใหม่ ซึ่งมีใช้รองรับ ลักษณะจำกัดในด้านการยอมรับความรู้แผนใหม่ อาจเกิดขึ้นได้ ในหลายลักษณะด้วยกัน เช่น สภาพทางภูมิศาสตร์ โครงสร้างทางสังคมของชุมชน นั้น ๆ ลักษณะเศรษฐกิจและสังคมของทัวเศรษฐกรเอง และอื่น ๆ

ข้าวเป็นพืชหลักที่สำคัญของประเทศไทย โดยมีประชากรร้อยละ 72 ประกอบอาชีพทำนา ในเนื้อที่ 45.6 ล้านไร่ จากเนื้อที่เพาะปลูกทั้งหมด 64.3 ล้านไร่ ซึ่งผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ทั้งประเทศค่อนข้างต่ำกว่ามาตรฐาน 25 ถั่ง ปัญหานี้ได้มีการแก้ไขโดย รัฐบาลให้พยายามส่งเสริมการปลูกข้าวพันธุ์ดี ซึ่งได้แก่ พันธุ์ กษ ชนิดต่าง ๆ ซึ่งให้ผลผลิตสูงกว่าข้าวพันธุ์พื้นเมือง อย่างไรก็ตาม ก็ยังมีเกษตรกร ส่วนหนึ่งยังคงปลูกข้าวพันธุ์พื้นเมืองและใช้วิธีการปฏิบัติเก่า ๆ เมื่อบรรพบุรุษ เกษตรอย่างไรก็ยังคงทำไปอย่างนั้น ดังนั้น การที่จะส่งเสริมให้เกษตรกรหันมา ใช้วิธีการสมัยใหม่ จะเป็นจังหวัดศึกษาถึงปัญหาต่อไป ทดลองแนวทางในการ แก้ไขปัญหาต่อไป เหล่านั้นคือ

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์ดังที่ไปนี้

- 1.2.1 เพื่อศึกษาถึงสภาพที่นฐานทางเศรษฐกิจและสังคม ของเกษตรกรผู้ปลูกข้าวพันธุ์สีง เสริม (พันธุ์ กช ชนิดทั่ว ๆ) กับเกษตรกรผู้ที่ไม่ได้ปลูกข้าวพันธุ์สีง เสริม (ปลูกข้าวพันธุ์ปีบีอง)
- 1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบลักษณะที่แตกต่างระหว่างเกษตรกรผู้ปลูกข้าวพันธุ์สีง เสริม กับเกษตรกรผู้ที่ไม่ได้ปลูกข้าวพันธุ์สีง เสริม

1.3 รายละเอียดของโครงการวิจัย

การวิจัยนี้ มีรายละเอียดดังนี้

- บทที่ 1 บทนำและวัตถุประสงค์ของการวิจัย
- บทที่ 2 การตรวจสอบเอกสาร
- บทที่ 3 วิธีการวิจัย
- บทที่ 4 สถานที่ทำการวิจัย
- บทที่ 5 ผลการวิจัยและขอวิชาการ
- บทที่ 6 สรุปผลการวิจัยและขอเสนอแนะ